

rede det offentlige, for faretruende for Statens Budget. Jeg maa her, ligesom det ærede Medlem Hr. Rode forleden Dag, hævde, at der gives visse Ting, man ikke kan komme udenom, og en af de Ting, man ikke kan komme udenom, er Forbedring af de gamles Kaar.

Nu ser jeg ganske vist nok i Dag et Hovedstadsblad, som gør sig til Talsmand for, at Pengene skal paa Bordet først. Jeg vil gerne hertil sige, at uanset hvorvidt Afrustningsforslaget vedtages eller ikke i denne Vinter, vil det være uhyre let paa de militære Budgetter at skaffe de Penge til Veje, der er Tale om her. Jeg stiller altsaa dristigt de militære Budgetter op ved Siden af en Forbedring af de gamles Kaar og siger: Jeg gad se den, der turde vove at gaa ud i Landet og sige til Befolkningen: Vi foretrækker høje Militærdgifter fremfor at forbedre de gamles Kaar. Jeg tror ikke, der findes Medlemmer her i Salen, der vover at gøre dette.

Da vi faar en Gentagelse af Debatten senere, naar vi skal til at behandle de videregaaende Ændringer, anser jeg det ikke for heldigt at forlænge denne Debat, men jeg skal med disse faa Ord anbefale alle Tingets Partier at gaa med ind i et Samarbejde for at yde de gamle saadanne Kaar, at de ikke kommer til at fryse i den kommende Vinter. Jeg tror, at der ikke findes nogen mere taknemmelig Gerning end den at bringe Varme ind i de ca. 100 000 Hjem, det drejer sig om. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget. Det siger sig selv, at hvis det skal komme de gamle til Gavn i Vinter, forudsætter det hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Hedegaard: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet begyndte med at sige, at det ikke vilde være opportunt paa det nuværende Tidspunkt at optage en Debat om selve Aldersrenteloven, fordi det var Mening, at den højtærede Regering senere i Vinter vilde komme med et Forslag om en Revision af denne Lov. Jeg kan for mit Vedkommende give denne Udtalelse min Tilslutning. Jeg skal ogsaa i det væsentlige afholde mig fra at komme ind paa en Debat om selve Aldersrenteloven, men jeg vil dog gerne straks sige, at naar det ærede Medlem Hr. Holger Larsen udtalte, at man ansaa saadanne Ændringer — og jeg forstod af hans Udtalelse, at det var meget vidtgaende Ændringer — for meget stærkt paakrævede, er vi ikke ganske enige deri. Selv om der kan være enkelte Huller i Aldersrenteloven, enkelte Punkter, hvor der maaske af sag-

lige og praktiske Grunde bør foretages Rettelser, mener vi, at en større Revision af Aldersrenteloven ikke er stærkt paakrævet eller paakrævet i det Omfang, som det her blev antydet af den ærede Taler. Lad mig endvidere sige, at det er min Opfattelse, at vi med Hensyn til sociale Udgifter er i Nærheden af den Grænse, som Landets Bæreevne kan taale; jeg tror, man skal være noget varsom med at komme med Forslag om stærkt forøgede Udgifter til den sociale Lovgivning, som jo her i Landet har naaet en Højde og Bredde — kan vi gerne sige —, der neppe kan vises Mage til nogetsteds.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag vil jeg gerne sige, at det, som det jo ogsaa kom frem i den ærede Ordfører for Socialdemokratiets Udtalelse, naar vi kom ind paa denne Lovgivning i Fjor, ikke var Tanken fra den daværende Regerings eller det daværende Regeringspartis Side, at vi nu skulde gaa til en permanent Forhøjelse af Aldersrentesatserne, men det er, synes jeg, dette, man nu afgjort tilsigter, og det blev der heller slet ikke lagt Skjul paa. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, sagde udtrykkelig, at det naturligvis var Mening, at disse Satser eller Beløb, som var opstillet i dette Forslag til midlertidig Lov, skulde indarbejdes i de Ændringer, som man paataenker at foreslaa til Aldersrenteloven. Men naar det er saadan, synes jeg, at selve Overskriften over Lovforslaget: Ydelse af Brændselshjælp, i Virkeligheden er misvisende. Her er jo ikke Tale om det samme, som var Begrundelsen i Fjor, da man gik til at give Kommunerne denne Bemyndigelse: at der virkelig var en Række af Hjem i By og paa Land, som ikke havde tænkt paa, at de som Følge af den nye Lov skulde forberede sig med Brændsel til Vinteren. Nu maatte man vide det, man maatte være forberedt derpaa, man burde endogsaa efter den Forhandling, der foregik her i Tinget i Fjor, forudsætte, at der kunde være forskellige Vanskeligheder ved at faa Loven forlænget, og at det vilde være endnu vanskeligere at komme til en Udvidelse af det Lovforslag, som i Fjor blev forelagt.

Den Bemyndigelse, der i Fjor blev givet til Kommunerne, mener jeg bør indrulleres i Rækken af de Overgangsbestemmelser, som er indeholdt i selve Aldersrenteloven. Disse Overgangsbestemmelser fik sidste Aar dette Supplement, for at man ikke skulde have behov at sidde med kolde Stuer. Nu er det jo slet ikke Mening — det blev ogsaa meget tydeligt sagt af den ærede